

Bilag 3

Udkast til Sundhedsstyrelsens bekendtgørelse om kiropraktorvirksomhed

I medfør af § 7, stk. 2, i lov om kiropraktorer fastsættes herved følgende:

§ 1. Kiropraktorvirksomhed omfatter diagnostik og kiropraktisk behandling af biomekaniske funktionsforstyrrelser og heraf afledte smertetilstande i rygsøjle, bækken og ekstremiteter (bevægeapparatet).

Stk. 2. Ved kiropraktisk behandling forstås manuel behandling af kroppens led. I forbindelse med den kiropraktiske behandling kan kiropraktoren tillige anvende bløddelsbehandling og anden relevant supplerende behandling.

§ 2. En kiropraktor kan i diagnostisk øjemed

- 1) foretage relevante kliniske undersøgelser af patienten,
- 2) foretage røntgenundersøgelse. Ved brug af røntgenapparater skal kiropraktoren opfylde til enhver tid af Sundhedsstyrelsen stillede krav til uddannelse, erfaring m.v.

§ 3. En kiropraktor må ikke

- 1) udstede og anvende receptpligtige lægemidler.
- 2) iværksætte fuldstændig eller lokal bedøvelse.
- 3) foretage operative indgreb, herunder udførelse af nåleakupunktur.
- 4) udtage blodprøve eller foretage indsprøjtninger.
- 5) behandle med røntgenapparat, ultralydapparat, mikrobølge-diathermiapparat eller

andet apparat, hvis anvendelse kræver særlig tilladelse.

§ 4. En kiropraktor må ikke behandle børn under 1 år.

§ 5. Bliver en kiropraktor under udførelse af kiropraktisk virksomhed bekendt med eller får mistanke om, at en patient har sygdomme eller sygdomstilstande, som kontraindicerer kiropraktisk behandling, skal behandlingen afbrydes og patienten opfordres til at søge læge.

§ 6. Bliver en kiropraktor iøvrigt bekendt med eller får mistanke om sygdomme eller sygdomstilstande uden for sit virksomhedsområde, skal behandlingen afbrydes og patienten opfordres til at søge læge.

§ 7. I de i § 5 og § 6 nævnte tilfælde er kiropraktorer dog ikke afskåret fra at foretage kiropraktisk behandling, når sådan behandling iøvrigt er indiceret og ikke kan antages at påvirke den lægelige behandling af de nævnte sygdomme eller sygdomstilstande. Den kiropraktiske behandling skal i disse tilfælde foregå i et tæt samarbejde med den behandlende læge.

§ 8. Overtrædelser af bekendtgørelsen straffes med bøde i medfør af § 15, stk. 3, i lov om kiropraktorer, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

§ 9. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 1992.